

Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour du travail de Mons (Belgia) la 25 martie 2016 – Sandra Nogueira, Victor Perez-Ortega, Virginie Mauguit, Maria Sanchez-Odogherty, José Sanchez-Navarro/Crewlink Ltd

(Cauza C-168/16)

(2016/C 191/22)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour du travail de Mons

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Sandra Nogueira, Victor Perez-Ortega, Virginie Mauguit, Maria Sanchez-Odogherty, José Sanchez-Navarro

Pârâtă: Crewlink Ltd

Întrebarea preliminară

Ținând seama:

- de cerințele de previzibilitate a soluțiilor și de securitate juridică care au stat la baza adoptării normelor în materie de competență judiciară și de executarea a hotărârilor în materie civilă și comercială, astfel cum au fost prevăzute de Convenția din 27 septembrie 1968 privind competența judiciară și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO 1972, L 299, p. 32, Ediție specială, 19/vol. 10, p. 3), astfel cum a fost modificată prin Convenția din 29 noiembrie 1996 privind aderarea Republicii Austria, a Republicii Finlanda și a Regatului Suediei (JO 1997, [C] 15, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 11, p. 164) denumită „Convenția de la Bruxelles”, precum și prin Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO 2001, L 12, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 74) (a se vedea în special Hotărârea din 19 iulie 2012, Mahamdia, C-154/11, [EU:C:2012:491], punctele 44 și 46),
- de particularitățile legate de sectorul navigației aeriene europene, în cadrul căruia personalul navigant pe seama unei companii aeriene al cărei sediu social este stabilit în cadrul unuia dintre statele Uniunii Europene și care este pus la dispoziția acestei companii aeriene de o altă societate al cărei sediu social este stabilit în cadrul aceluiași stat, personal care survolează în fiecare zi teritoriul Uniunii Europene pornind de la o bază de reședință care poate fi situată, precum în speță, în cadrul unui alt stat membru,
- de particularitățile proprii prezentului litigiu astfel cum au fost descrise în motivarea prezentei hotărâri,
- de criteriul dedus din noțiunea „bază de reședință” – astfel cum a fost definită în anexa III la Regulamentul (CEE) nr. 3922/91 –, utilizat de Regulamentul nr. 883/2004 pentru a determina legislația din domeniul securității sociale aplicabilă membrilor echipajului de comandă și ai echipajului de cabină începând de la 28 iunie 2012,
- de concluziile deduse din jurisprudența dezvoltată de Curtea de Justiție a Uniunii Europene în temeiul hotărârilor citate în motivele prezentei decizii,

noțiunea „locul obișnuit de executare a contractului de muncă”, astfel cum este prevăzută la articolul 19 punctul 2 din Regulamentul nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000, nu poate fi interpretată în sensul că este asimilabilă noțiunii „bază de reședință”, definită în anexa III la Regulamentul nr. 3922/91 al Consiliului din 16 decembrie 1991 ca fiind „[l]ocația desemnată de către operator pentru membrul echipajului de unde acesta începe în mod normal și încheie un timp de muncă și unde, în condiții normale, operatorul nu este responsabil de cazarea membrului respectiv al echipajului”, pentru a se stabili statul contractant (și, în consecință, competența sa) pe teritoriul căruia angajații își desfășoară în mod obișnuit munca atunci când acești angajați, în calitatea lor de membri ai personalului navigant, sunt puși la dispoziția unei companii supuse dreptului uneia dintre țările Uniunii care efectuează transport internațional de pasageri pe cale aeriană pe întregul teritoriu al Uniunii Europene, din moment ce acest criteriu de legătură, dedus din „bază de reședință” înțelegea ca „centru efectiv al raportului de muncă”, în măsura în care toți angajații își încep în mod sistematic ziua de lucru și o încheie în acest loc, organizându-și aici activitatea zilnică, și în proximitatea căreia își stabilesc pe perioada raporturilor contractuale în cursul căreia au fost puși la dispoziția acestei companii aeriene, reședința efectivă, este cel care prezintă, în același timp, cele mai strânse legături cu un stat contractant și asigură protecția cea mai adecvată părții defavorizate în cadrul raportului contractual?